

Wysłano dnia 6/6 1950.
do r. k. adw. Targosza Tamara
183
571

W y r o k

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 1950 r.

Sąd Apelacyjny Wydział I Karny w składzie następującym :

Sędzia S.A. J. Matysiak
Ławnicy : J. Przybycień i Mgr.A. Bajorek
Protokółant: egz. apl. H. Radwan

w obecności oskarżyciela publicznego Radwańskiego
rozpoznawszy dnia 5 kwietnia 1950 r. sprawę :

Franciszka L a n g n e r a , urodz. 5.VIII. 1891 r.
w Kobiórze , syna Franciszka i Zofii -

oskarżonego o to , że :

8 /
I. w czasie od maja 1942 r. do kwietnia 1945 r. jako
członek organizacji S.S. w randze " Scharführera " i straż-
nik załogi obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu, Gliwicach i
Oranienburgu , brał udział w organizacji przestępczej, która
drogą masowych morderstw , głodowego wyniszczenia i niewol-
niczej pracy miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie prze-
ciwko ludzkości .

II. idąc na rękę władzy państwa niemieckiego w czasie
od maja 1942 do jesieni 1944 r. w obozie koncentracyjnym
w Oświęcimiu w charakterze podanym pod I :

a/ brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród lud-
ności cywilnej przez branie udziału w przeprowadzaniu sele-
kcji niezdolnych do pracy więźniów , a następnie transpor-
towaniu ich do komór gazowych w Brzezince ,gdzie ich tracono-

5 /
b/ znęcał się nad więźniami tego obozu , a zwłaszcza więź-
niami narodowości żydowskiej przez bicie ich ręką, kolbą kara-
binu i pałką gumową oraz kopanie -

III. w styczniu 1941 r. w Kobiórze pow. pszczyńskiego, będąc
obywatelom polskim , deklarował swą przynależność do narodowo-

ści niemieckiej przez podpisanie t.zw. "volkslisty", to jest o czyny stanowiące przestępstwo z art.4, 1 pkt. 1,2 dekr. z 31.8. 1944 r. i art. 1 dekr. z 28.6. 1946 r.

p o s t a n o w i ł :

I. Oskarżonego Franciszka Langnera uznaje winnym zbrodni z art. 4 dekretu z 31.8. 1944 r. Dz.U.R.P. Nr. 69 poz. 377 popełnionej w czasie, miejscu i sposób opisany w punkcie I aktu oskarżenia i za ten czyn skazuje oskarżonego Franciszka Langnera na zasadzie art. 4 wyżej cytowanego dekretu na karę 8 lat więzienia oraz na zasadzie art. 7 wyżej cytowanego dekretu orzeka w stosunku do osk. Franciszka Langnera utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 oraz przepadek mienia.

II. Oskarżonego Franciszka Langnera uznaje winnym zbrodni z art. 1 pkt. 1 dekretu z 31.8.1944 r.Dz.U.R.P. Nr. 69 poz. 377 popełnionej w sposób, czasie i miejscu opisany w punkcie a/ aktu oskarżenia, a w szczególności, że brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej przez transportowanie, wyselekcjonowanych do komór gazowych w Brzezince, gdzie ich tracono i za ten czyn skazuje osk. Franciszka Langnera na zasadzie art. 1 wyżej cytowanego dekretu na karę śmierci oraz na zasadzie art. 7 wyżej cytowanego dekretu orzeka w stosunku do osk. Langnera Franciszka utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia.

III. Oskarżonego Franciszka Langnera uznaje winnym zbrodni z art. 2 dekretu z 31.8. 1944 r. Dz.U.R.P.Nr.69 poz. 377 popełnionej w czasie, miejscu i sposób opisany w punkcie II b/ aktu oskarżenia, z wyjątkiem bicia kolbą karabinu i pałką gumową i za ten czyn skazuje tegoż oskarżonego na nasadzie art. 2 wyżej cytowanego dekretu na karę 5 lat więzienia oraz na zasadzie art. 7 wyżej cytowanego dekretu utratę praw publicznych i obywatel-

skich praw honorowych na przeciąg lat pięciu oraz przepadek mienia .

IV. Osk. Franciszka Langnera uznaje winnym zbrodni z art. 1 dekretu z 28 czerwca 1946 r. Dz.U.R.P.Nr. 51 poz. 237 , popełnionej w czasie, miejscu i sposób opisany w punkcie III aktu oskarżenia i za ten czyn skazuje osk. Franciszka Langnera na zasadzie art. 1 wyżej cytowanego dekretu na karę 2 lat więzienia .

V. Na zasadzie art. 31-34 , 52 k.k. oraz art. 7 dekr. z 31.8. 1944 r. wymierza osk. Franciszkowi Langnerowi jako karę łączną karę śmierci , utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia .

VI. Zwalnia osk. Franciszka Langnera od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie i ponoszenia opłaty sądowej.

U z a s a d n i e n i e .

Osk. Franciszek Langner stanął przed Sądem Apelacyjnym pod zarzutem , że :

I. w czasie od maja 1942 r. do kwietnia 1945 r. jako członek organizacji S.S. w randze " Scharführera " i strażnik załogi obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu, Gliwicach i Oranienburgu , brał udział w organizacji przestępczej, która drogą masowych morderstw , głodowego wyniszczenia i niewolniczej pracy miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości .

II. idąc na rękę władzy państwa niemieckiego w czasie od maja 1942 r. do jesieni 1944 r. w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu w charakterze podanym pod I. :

a/ brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej przez branie udziału w przeprowadzaniu selekcji niezdolnych do pracy więźniów , a następnie transportowaniu ich do komór gazowych w Brzeżynie , gdzie ich trano .

b/ znęcał się nad więźniami tego obozu a zwłaszcza więź

niami narodowości żydowskiej przez bicie ich ręką, kolbą karabinu i pałką gumową oraz kopanie , -

III. w styczniu 1941 r. w Kobiórze , pow. pszczyńskiego będąc obywatelem polskim - zdeklarował swą przynależność do narodowości niemieckiej przez podpisanie t.zw. volkslisty .

Na podstawie wyjaśnień osk. Franciszka Langnera , zeznań świadków Wilhelma Brzezińskiego , Bolesława Karba , Józefa Majcherka , Józefa Krala , Edwarda Nowaka , Franciszka Michalicy i Pękali Sąd ustalił następujący stan faktyczny , który uznał za udowodniony .

K.107. Franciszek Langner , obywatel polski i stały mieszkaniec Kobióra w powiecie pszczyńskim w niedługi czas po wkroczeniu okupanta na ziemie polskie , bo w styczniu 1941 r. zdeklarował swą przynależność do narodowości niemieckiej przez podpisanie t.zw. volkslisty w konsekwencji czego władze niemieckie zaliczyły go do II-giej grupy tejże listy . Dalszym następstwem tego czynu Langnera było wcielenie do wojska niemieckiego trzech jego synów, z których żaden z frontu już nie wrócił . Wkrótce sam Franciszek Langner został powołany do służby w wojsku niemieckim i przeznaczony do robót saperskich w okolicy Hamburga , czy też Berlina . Tam został on wciągnięty do formacji SS i w maju 1942 r. skierowany do pełnienia służby wartowniczej w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.

K.4. Wchodząc w skład załogi obozu oświęcimskiego, pełnił Langner wszystkie te funkcje, do jakich powołane były załogi niemieckich obozów koncentracyjnych , a zatem funkcje będące ścisłą realizacją eksterminacyjnych zadań tych obozów i które zgodnie z wynikami procesu norymberskiego i szeregu innych procesów przeciwko komendantom obozów spowodowały uznanie tych załóg za organizację zbrodnicze.

k.99,100 W toku rozprawy na podstawie zeznań świadków Wilhelma Brzezińskiego i Bolesława Karoha , byłych więźniów obozu oświęcimskiego , stwierdzono , iż Langner pełniąc w tym obozie służbę w randze Oberscharführera SS. był komendantem posterunków wewnętrznych w obozie , a nadto przeprowa-

dzał akcje transportowania więźniów z głównego obozu do jego podobozów oraz organizował pościgi za zbiegłymi więźniami .

Wspomniany świadek Bolesław Karch stwierdził również fakt , że Langner oprócz przytoczonych czynności wchodzących w zakres zwyczajnych obowiązków członka załogi oświęcimskiej brał udział w transportowaniu wyselekcjonowanych do komór gazowych w Brzezińce .

Niezależnie od tego wykazała również rozprawa , że Langner dopuszczał się w obozie oświęcimskim czynów , które w żadnym wypadku nie wchodziły w zakres jego obowiązków , a które w jaskrawy sposób , ujawniły jego głęboką nienawiść do Żydów . Świadców Wilhelm Brzeziński i Bolesław Karch w różnych okresach czasu widzieli jak Langner wraz z innymi SS-manami znęcał się nad nowoprzybyłymi więźniami narodowości żydowskiej przez bestialskie bicie ich . Także i do Polaków nie musiał być Langner przychylnie nastawiony , skoro świadka Bolesława Karcha jedynie za to , że nie zbyt szybko zdjął przed nim czapkę uderzył w twarz .

W jesieni 1944 r. przeniesiono Langnera do obozu koncentracyjnego w Gliwicach , a następnie do takiego samego obozu w Oranienburgu , gdzie przebywał do kwietnia 1945 r. W obu tych obozach podobnie jak i w obozie oświęcimskim pełnił on funkcje " Kommandoführera " . -

Przesłuchany w charakterze podejrzanego Franciszek Langner przyznał , że w czasie od maja 1942 r. do kwietnia 1946 r. jako członek organizacji SS wchodził w skład załogi obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu , Gliwicach i Oranienburgu . Zaprzeczył natomiast , by w obozie oświęcimskim brał udział w przeprowadzaniu selekcji i transportowaniu więźniów do komór gazowych w Brzezińce , jak również by znęcał się nad nowoprzybyłymi więźniami przez bicie ich. Volkslistę podpisał w styczniu 1940 r. w Kobiórze .

Powyższa obrona esk. Langnera polegająca na zaprzeczeniu winy w przedmiocie brania udziału w biciu Żydów i Polaków , oraz w transportowaniu wyselekcjonowanych do komór gazowych odparta została całkowicie zeznaniami świadków Brze-

zińskiego i Karcha , którym Sąd daje całkowicie wiarę .
 Świadkowie ci zeznali jasno , zdecydowanie i stanowczo ,
 przyczem osk. Langner poza głośnym zaprzeczeniem
 ich zeznaniom , nie mógł przeciwstawić żadnych argumentów
 mogących w Sądzie wzbudzić wątpliwości co do wiarygodności
 zeznań tych świadków .

Czyny osk. Langnera wyczerpują tak podmiotowo, jak i
 przedmiotowo wszelkie znamiona zbrodni z art. 4 dekretu
 z 31.8. 1944 r. Dz.U.R.P. Nr. 69/46 poz. 377 / przynależ-
 ność do organizacji przestępczej SS / , art. 1 pkt. 1 wy-
 cytowanego dekretu - branie udziału w transportowaniu wy-
selekcjonowanych do komór gazowych - art. 2 wyżej cyto-
 wanego dekretu - bicie Polaków i żydów - oraz art. 1 de-
 kretu z 28.VI. 1946 / Dz.U.R.P. Nr. 51 poz. 237 / - fakt
 odstępstwa od narodowości .

Wstępując bowiem dobrowolnie do organizacji przestęp-
 czej SS , biorąc udział w transportowaniu wyselekcjona-
 nych do komór gazowych i bijąc Polaków i żydów osk. Lang-
 ner szedł na rękę władzy państwa niemieckiego , przy równo-
 czesnym działaniu na szkodę osób prześladowanych przez oku-
 pantą ze względów narodowościowych i rasowych . Celem bowiem
 okupanta hitlerowskiego było wyniszczenie tak narodu polski-
 go jak i żydowskiego .

Odstępując natomiast w czasie okupacji od narodowości
 polskiej osk. Langner zdradził swój naród toczący bój na ży-
 cie i śmierć z odwiecznym swym wrogiem , t.j. hitlerowskim
 najeźdźcą .

W przedmiocie wymiaru kary zauważył Sąd , co następuje

Osk. Langner jest synem robotnika , z zawodu dozorcą
 tartacznym , o wykształceniu 8 kl. szkoły powszechnej .

W chwili zajęcia terenów Polski przez okupanta osk.
 Langner natychmiast zgłasza swój akces do narodowości nie-
 mieckiej powołując się na zasługi dla niemczyzny w czasie
 plebiscytu w 1920 r. położone . Uzyskawszy II grupę naro-
 dowościową niemiecką osk. Langner wstępuje do organizacji
 przestępczej SS i bierze udział w zabójczej machinie uni-
 cestwiania ludów na nie podrzędnym stanowisku dowódcy wart
 w obozach koncentracyjnych , gdzie dopuszcza się czynów za-

zrzuconych mu w oskarżeniu . Na tym tle zarysowuje się sylwetka osk. Langnera jako człowieka, zasługującego się bezkompromisowo okupantowi , zdążającemu do wyniszczenia narodu , który oskarżony zdradził .

Fakty udzielania pomocy niektórym Polakom przez osk. Langnera nie mogły w całokształcie sprawy z uwagi na ogrom zbrodni przezeń popełnionych / transportowanie wyselekcjonowanych do komór gazowych / zaważyć decydująco na szali przy wymiarze kary . Fakty udzielania pomocy niektórym Polakom w najlepszym razie mogłyby być zakwalifikowane jako okoliczności szczególnie łagodzące , przewidziane w art. 5 § 3 dekretu z 31.8. 1944 . W przedmiotowym jednak wypadku ze względu na udowodnioną osk. Langnerowi winę popełnienia zbrodni z art. 1 pkt. 1 dekretu z 31.8. 1944 przepis § 3 art. 5 wyżej cytowanego dekretu nie może mieć zastosowania .

Mając powyższe momenty na uwadze Sąd wymierzył osk. Langnerowi za poszczególne czyny kary wymienione w sentencji uważając je za odpowiadające wysokości jego przewinień . Orzeczenie o karze łącznej oparte jest na przepisie art. 31 - 34 k.k. , a o utracie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych i przepadku mienia na przepisie art. 7 dekretu z 31.8. 1944 / Dz.U.R.P. Nr. 69/46 poz.377/.

O kosztach postępowania i opłacie sądowej orzeczono zgodnie z przepisami ustawy .

Janina Jankowska
chwał
Przytuł

u dorosł

ierdzam,
193

(pod

na drzw

poświadez

- Urze

ch mieszk

oreczenia:

tania, na